

СТЕВАН БРАДИЋ, рођен 1982. у Новом Саду. Бави се компаративном књижевношћу и филозофијом, пише поезију, студије, приказе и критику, преводи с енглеског. Књига песама: *Из сенке сјиха* (група аутора), 2012. Објављена студија: *Симулација и гасирономија – режими чуљности и аспекти идентитета у њесницију Војислава Десјоћова*, 2012.

АЛЕКСАНДАР САША ГАЈИЋ, рођен 1973. у Новом Саду. Политички је аналитичар, бави се друштвеном теоријом, међународним односима, политичком филозофијом, филозофијом историје и студијама културе, пише огледе, студије и приказе. Објављене књиге: *Нова велика игра*, 2009; *Корпоративна носјалгија*, 2011; *Духовне основе кризе*, 2011.

РАДМИЛА ГИКИЋ ПЕТРОВИЋ, рођена 1951. у Врбасу. Пише прозу и есеје. Објављене књиге: *Отворити Јеленине ѓрозоре*, 1978; *Намасће*, *Индијо*, 1984; *У Фруцкој гори 1854*, 1985; *Милица–Вук–Мина*, 1987; *Разговори о Индији*, 1989; *Прејиска Милице Сћојадиновић Срјкиње са савременицима*, 1991; *Искусћа ѓрозе – разговори са ѓрозним ѓисцима*, 1993; *Токови савремене ѓрозе – разговори са ѓрозним ѓисцима*, 2002; *У ѓоћрази за главним јунаком*, 2003; *Срјкињин крућ кредом*, 2006; *Библиографја радова о Милици Сћојадиновић Срјкињи*, 2007; *Ликови у Дневнику Анке Обреновић*, 2007; *Дневник Анке Обреновић*, 2007; *Живоћ и књижевно дело Милице Сћојадиновић Срјкиње*, 2010. Приредила више књига.

МИЛАН ГРОМОВИЋ, рођен 1988. у Чачку. Дипломирао је на Филозофском факултету у Новом Саду, на студијама српске књижевности и језика, ради као професор у Чачку. Пише поезију, прозу, есеје и критику, објављује у периодици и на књижевним сајтовима и блогovima.

СРЃАН ДАМЃАНОВИЋ, рођен 1968. у Новом Саду. Професор филозофије, пише филозофске и текстове из теорије уметности. Објављене књиге: *Мали речник гресцака (не само) за новинаре*, 2005; *Медиалогије – време филозофије и разоноде*, 2009; *Речник гресцака*, 2009.

БОРЂЕ ДЕСПИЋ, рођен 1968. у Ужицу. Пише студије, огледе и књижевну критику. Објављене књиге: *Аксиолошки изазови*, 2000; *Стирални шрагови – критике и есеји о српском песничком творештву*, 2005; *Порекло песме – поетички интердисциплинарности у поезији Миодрага Павловића*, 2008; *Преживећу у тексти*, 2011.

ДОБРИЦА ЕРИЋ, рођен 1936. у Доњој Црнући код Горњег Милановца. Српски књижевник, песник, прозни и драмски писац, аутор је више романа и књига лирске прозе, 23 збирке песама, пет позоришних драма, преко 40 књига за децу. Гл. дела: *Свети у Сунцокрећу*, 1959; *Вацар у Тојоли*, 1965; *Стиари сељачки календар*, 1966; *Славуј и сунце*, 1968; *Озрлица од зрлица*, 1969; *Торња са њеи сирајова*, 1973; *Песма о свицима*, 1975; *Долина сунцокрећиа*, 1976; *Вечни крајковечници*, 1977; *Славуј и сунце*, 1978; *Бајина са седам ружа*, 1979; *Срицање жене*, 1980; *Лето у Калијољу*, 1980; *Чардак између четвори јабуке*, 1980; *Мој друг, Миливојчићев лућ*, 1982; *Џунчева вереница*, 1985; *Тако жубори река*, 1987; *Писмо краљици цвећа*, 1988; *Рождество рајарево*, 1989; *Крунисање*, 1989; *Бунар за пријатеље*, 1990; *Пужева срма*, 1991; *Еколошки буквар*, 1991; *Сан Гружанске летоње ноћи*, 1992; *Језеро Жејева бара*, 1993; *У вајри бисмо, не изгорисмо*, 1993; *Плачи вољена земља*, 1993; *Разитења земља*, 1999; *Вилина Долина*, 1999; *Пустии пуже рогове*, 2002; *Крунисање*, 2002; *Деца са златом лије у коси*, 2005; *Тилим поље*, 2005; *Моје село*, 2006; *Кућа је наша круна*, 2007; *Прича из мрављећ света*, 2008; *Моји рођаци из долине цвећа*, 2011.

МИЛОШ ЖИВКОВИЋ, рођен 1989. у Београду. Апсолвент је Филолошког факултета у Београду, на групи српска књижевност и језик са општом књижевношћу. Један је од оснивача књижевног друштва „Орфисти” које у Београду активно организује књижевне радионице. Пише прозу, драме и критику, објављује у периодици.

СВЕТЛАНА КАЛЕЗИЋ РАДОЊИЋ, рођена 1980. у Подгорици, Црна Гора. Бави се савременом књижевношћу, пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Иза уља руже*, 1995; *Цвијеће недјелне самилости*, 1997; *Позни дажд*, 1998; *Зауздаии бездан*, 2002; *Алгебра нарицања*, 2007; *Упоредна грамаишка сторадања и страсии*, 2009. Приредила: *Ван куицие – антилодија нове поезије УУ проситора*, 2009.

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пећи. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Ноћи*, 1992; *Заседа*, 1994; *Повраиак у Хиландар*, 1996; *Дрво слепог гаврана*, 1997; *Док нам кров прокишњава*, 1999; *Ко да нам враици лица усјуи изгубљена* (избор), 2004; *Нећеш у песму*, 2011. Студије: *Од поема до сродника: митолошки свети Словена у српској књижевности*, 2000; *Хиландарски*

пoпoлoиcи, 2002; *Токови ван пoкoвa – aутeнтични пeснички пocтпoици у cаврeмeнoј cрпcкoј пoезији*, 2004; *Језикoтвoрци – гoнoризм у cрпcкoј пoезији*, 2006; *Дневник рeчи – eceји и пpикази cрпcкe пeсничкe пpодукцијe 2006–2007*, 2008; *Дневник глacовa – eceји и пpикази cрпcкe пeсничкe пpодукцијe 2008–2009*, 2011; *Ђорђе Марковић Кoдeр – језик и мит*, 2013.

ЉУБОМИР МАКСИМОВИЋ, рођен 1938. у Скопљу, Македонија. Историчар, византолог, академик, професор-емеритус на Филозофском факултету у Београду, на предмету Историја Византије, директор Византолошког института САНУ (од 1998), почасни доктор наука Универзитета у Атини. Дописни је члан Атинске академије и Европске академије природних и хуманистичких наука и уметности у Паризу. Један је од најистакнутијих српских византолога и аутор више од 200 студија и стручних радова. Гл. дела: *Византијска пpовинцијска упpава у дoбa Палеoлoга*, 1972; *The Byzantine provincial administration under the Palaiologoi*, 1988; *Град у Византији – oгледи o дpушћиву пoзновизантијcкoг дoбa*, 2003; *Византијски свeт и Срби*, 2009.

БРЕНТ МОБЕРЛИ (BRENT MOBERLY) је докторирао на средњовековној књижевности на Универзитету у Индијани, Блумингтон. Његова дисертација испитује промене репрезентација рада у Енглеској касног средњег века. У свом академском раду се тренутно претежно бави нео-средњовековношћу, витешким романом, радом и спектаклом у савременим компјутерским играма са играњем улога. Тренутно ради на развијању софтвера на Универзитету у Индијани. (Т. С.)

КЕВИН МОБЕРЛИ (KEVIN MOBERLY), ради као асистент на Универзитету Олд доминион у Норфолку, Вирџинија, где предаје реторику. Бави се првенствено истраживањем начина на који компјутерски омогућене манифестације популарне културе утичу на савремене културолошке и политичке дискурсе. Тачније, истражује на који начин је рад представљен у савременим компјутерским играма где се често и онако варљива граница између рада и игре још више замагљује.

Браћа Моберли заједно раде на студији у којој истражују на који начин компјутерске игре функционишу унутар ширег материјалног контекста касног капитализма. (Т. С.)

МИЛИВОЈ НЕНИН, рођен 1956. у Локу, Шајкашка. Књижевни критичар и историчар. Објављене књиге: *С-авећи кришцике, с-окови пoезије*, 1990; *Свeтислав Стeфановић – пpећeчa мoдeрнизма*, 1993; *С мeрoм и бeз њe*, 1993; *Суoчaвaња*, 1999; *Ствaри кoје су пpошлe*, 2003; *Ствaри лисaц*, 2003; *Слyчajнa књижa – кoлaж o Тoдoру Мaнoјлoвићу*, 2006; *Српcкa пeсничкa мoдeрнa*, 2006; *Сийнe књижe – o пpећисци cрпcких писaцa*, 2007; *Слajкa књижa*, 2008; *Сeдaм бeлeжaкa – мaлa књижa o Црњaнскoм*,

2009; *Савиченића – српски књижевници искоса*, 2010; *Свети мирис њаминивека – фрагменти о Лази Костићу*, 2011. Приредио више књига и антологија.

ЈОВАН НИКОЛИЋ, рођен 1955. у Београду. Песник, прозни и драмски писац, новинар. Од 1963. до 1981. живео у Чачку, а од 1981. до 1999. у Београду. Објављене књиге: *Госи ниошкуда*, 1982; *Ђурђевдан*, 1987; *Нећу да се родим*, 1991; *Очи њокојног јагњенића*, 1993; *Тело и околина*, 1994; *Мале ноћне њесме*, 1998; *Zimmer mit Rad* (издање на српском *Соба с њочком*, 2011), 2004; *Weißer Rabe, schwarzes Lamm*, 2006; *Seelenfänger, lautlos lärmend*, 2011. Члан је српског ПЕН центра и, од 2002. године, потпредседник Међународне асоцијације ромских писаца (IRWA) у Хелсинкију. Добитник је неколико значајних међународних књижевних награда. Од 1999. живи и ради у Келну.

ЉИЉАНА ПЕШИКАН ЉУШТАНОВИЋ, рођена 1954. у Фекећићу код Врбаса. Пише студије, огледе и радове о народној књижевности, историји књижевности, драми и позоришту. Објављене књиге: *Послови и дани српске њесничке ѡтрадиције* (коаутор З. Карановић), 1994; *Змај Деспић Вук – мит, историја, ѡсма*, 2002; *Сћанаја село запали – огледи о усменој књижевности*, 2007; *Кад је била кнежева вечера? – усмена књижевност и ѡтрадиционална култура у српској драми 20. века*, 2009; *Усмено у ѡсаном*, 2009; *Госићу Алисиној десној нози – огледи о књижевности за децу*, 2012.

ПЕТАР ПИЈАНОВИЋ, рођен 1949. у Каменмосту код Имотског, Хрватска. Пише огледе и студије о новијој српској прози. Објављене књиге: *Поећика романа Борислава Пекића*, 1991; *Проза Данила Кица*, 1992; *Павић*, 1998; *Поећика ѡроћеске: ѡриоведачка умећности Миодрага Булаћовића*, 2001; *Наивна ѡрича – српска аућорска ѡроза за мале људе и велику децу: жанрови и модели*, 2005; *Књижевност и српски језик* (уџбеници), 2008, 2010; *Српски културни крућ: 1900–1918*, 2012; *Модерна ѡтрадиција – огледи из српске књижевности*, 2012.

ДРАГИЊА РАМАДАНСКИ, рођена 1953. у Сенти. Пише студије, есеје, чланке и приказе, преводи с руског, маћарског и енглеског. Магистрирала и докторирала на наративним стратегијама В. Розанова, односно Ф. Достојевског. Од 1980. прати одрећене ствараоце из руске књижевности, преводећи и коментаришући њихова дела (М. Башкирцева, Ф. Сологуб, В. Шкловски, М. Цветајева, есејистика М. Епштејна и А. Гениса, представници руског концептуализма, поезија Ј. Бродског, теоријска продукција Ј. Тићанова итд.). Објављена студија: *Снећко у ѡроћима – ѡревоћене с лица на наличје*, 2011.

ТИЈАНА СЛАДОЈЕ, рођена 1989. у Сарајеву, БиХ. Англиста, дипломирала је на Одсеку за енглески језик и књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, бави се превођењем.

ФЈОДОР СОЛОГУБ (ФЕДОР СОЛОГУБ, Санкт Петербург, 1863 – Лењинград, 1927). Рођен је као Фјодор Кузмич Тетерников. Истакнути руски песник, романописац, новелиста, есејиста и драмски писац симболистичке оријентације. У својој супрузи Анастасији Чеботаревској имао преданог сарадника. Након њеног самоубиства, одустаје од плана да емигрира из СССР. Написао је пет романа (од којих је најчувенији *Сићушни злодух*, 1895), десет збирки прича од којих су *Сенке*, 1895. и *Жаока смрти*, 1904. талентовано промовисале његову опсесивну тему: детињство и младост у својој изложености злу. (Д. Р.)

БОШКО СУВАЈЦИЋ, рођен 1965. у Драгињу код Шапца. Бави се народном књижевношћу, пише поезију, студије, драме и уџбенике, преводи са бугарског. Књиге песама: *Пућ круџа*, 1997; *Харманлија*, 2002. Монографије: *Јунаци и маске – ѿумачења српске усмене епике*, 2005; *Иларион Руварац и народна књижевност*, 2007; *Певач и традиција*, 2010; *Дновиде воде – фолклорни елементи у српској књижевности*, 2012. Дrame: *Вишњић, Осврво, Иларион, Перитиорион (Савремена српска драма*, књ. 14, 27, 34, 42), 2002, 2006, 2008, 2010. Приредио: *Народна књижевност – епске песме у старијим записима*, 1998; *Епске песме о хајдуцима и ускоцима*, 2003.

МАРИЈА ШИМОКОВИЋ, рођена 1947. у Суботици. Завршила филозофију, смер естетика–етика, на Филозофском факултету у Београду. Књиге песама: *Сам човек*, 1972; *Ишчекујући Јону*, 1976; *Не бој се, ѿ сам*, 1980; *Мајстор жудње*, 1983; *Небески бицикл*, 1987; *Слагање времена*, 1992; *Пољубац Густава Климта*, изабране и нове песме, 1993; *Mariatheresiopolis* (двојезично, превод на мађарски И. Б. Фоки), 1996; *Међуречје*, 1999; *Киновар*, 2007; *Чувари привида („Змајева награда Мајице српске“)*, 2012. Романи: *Сценографија за ветар*, 2002; *Велосијед гошћодина Вермеса – роман о заносу*, 2010.

ЗОРАН ШКИЉЕВИЋ, рођен 1962. у Београду. Пише кратке приче и романе, објављује у периодици и бројним online књижевним часописима и порталима који промовишу савремену књижевност.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ